

HAND IN HAND.

Of gij aan den voet der duinen,
Op des dorpers boerschen trant,
't Zoete hartsgeheim doet hooren,
Dat hem op de lippen brandt, —
Of gij in de steedsche woning,
Waar 't gevoel zich aarzlend uit,
Tot een zacht en schuchter fluistren
't Vurig minnend hart ontsluit, —
Of gij onder 't aadlijk wapen
Van 't aloude riddergoed,
Meest in weidsche vormen uitspreekt
Wat er omgaat in 't gemoed,
Of gij in der Vorsten zalen,
Trots de intriges van 't paleis,
Uiting geeft aan 't menschlijk ware:
Dorperstaal op hoofsche wijs, —
Altijd zijt gij de oude Liefde,
Altijd nieuw, en altijd jong,
Die reeds in het menschenharte
Blijde Hallelujah's zong,
Toen de God der Hoogste Liefde
Zelf, in 's werelds ochtendstond,
Tot één kuisch, één heilig leven
't Eerste menschenpaar verbond!

Liefde, o Liefde! o Hefveldochter,
Die met engelschoonheid blonk,
Toen de Schepper u aan 't menschedom
Als Zijn reinste gave schonk, —
Liefde! o rijkgebenedijde,
Die ook na den zondeval
Met een Paradijslach rondzweeft
Door dit aardsche tranendal, —
Liefde! die, door God geheiligd,
Door Zijn scheppingswoord gewijd,
Tegenbeeld van vuigen wellust
En onreinen hartstocht zijt, —
Liefde! o leid uw uitverkoornen,
Hart aan hart, en hand in hand
Door de worstling van dit leven
Naar uw hemelsch Vaderland!

23 April '97.

H. J. HANA.